

سادع و یادگار

ممس زودباش دیگه بیا اینجا ؟
واوی ؟ پس چرا نمی آبی ؟
نمی تونم عزیزم ، نمی تونم کرم درد
کنه .

نمی دونستم چرا هر وقت که
می خواست بلند بشے ستون فراتش
ترق و ترقو می کرد ؟ تقریباً پنج
دقیقه طول می کشید که تن خمده
اش را صاف و صوف کنه و به قول
خودش از جرا کنده بشے. همیشه
دوسوست داشتم دلیلش بودن اما
هیچچوqت نیرسیده بودم. ولی این بار
دلمو به دریازدم و ازش پرسیدم:
چی شد که کمرت اینجوری شد
ممم؟

حدید و هفت - عزیزم به نظر دار
یه بچه چهارساله چیه؟
خوب معلوونی خوب بخوره خوب
بخواهی ، کارتونهای مناسب با سنتش
تماشا کنه ، راستی داشت یادم
می رفت ممکن نهونه در این سن کارکردن
با کامپیوتر رو هم شروع کنه؟
و بلایا فاصله پرسید: " تا بحال اسم
مشیره به گوشت خورده؟"
مشیره ...
لحظه ای مکث کردم و بدو رفتم

آخر ماه

۸۱ به آخرین روزهای نخستین ماه سال رسیدیم . ماهی که در آن همه چیز تازه شد تا با اندیشه هایی تازه در بی تازه ترها برویم . ماهی که در آن بزرگ پیامبر یکتا پرسنی با پیام فرشه و تازه گردانیدن جهان زاده شد .

اما از این حرف ها که بگذریم چند اتفاق
حال در این ماه افتاد:
بکی اینکه امسال عید نوروز همزمان
شده بود با ماه محرم و چه زنی ایرانیان
همچوون همیشه دینش را و ملیت شان
را در معنویتی باور نکردنی به هم آمیخته
و گرامی داشتند.

اما یک اتفاق دیگر برگزاری جشن زایش شوژه‌زنشت بود. امسال چند جشن کمی مکررگز تر برگزار شد، اما باز چیز تغایری در برگزاری این آئین نداشت خود.

نمی‌دانی ام امسال سیزده بدر عجیب سیزده بدریارانی و جالی بود! به دور انداختن نحسی سیزده زیر باران و گره

آیین مهر

در این روزها به نقل گردیزی، مغان طعام و شراب می ساختند و در دخمه ها بر جای می گذاشتند و بر آن بودند که روح مردگان بیانند و آن را بخورند مدت این حشی را برخی پنچ و برخی ده روز داشته اند که بنابر مشهور ده روز بوده است ، یعنی پنچ روز آخر ماه دوازدهم و پنچ روز الحاقی خمسه مستقره یا

اندرگاه گاه شماری ایرانیان .
اما جشن دوم که اکنون نیز برگزار می شود و
آن جشنی است که در ایران کهنه نوز فروردین
(نوزدهم) از ماه فروردین نیز به مناسبت
موافقت بین نام روز و ماه به این نام موسوم
بوده و در آن جشن نیز پارسیان به دخمه ها
می رفتند و در عدید ، چوب صندل بخور
می دادند و موبیدان با اندر و میوه و گل ، مراسم
آفرینیگان به جای می آوردند به نام این جشن
در ادبیات فارسی نیز اشاره شده است :
نه نوروز بینند و نه مهر گان
نه جشن و نه رامش ، نه فروردگان
بنابر نقل نویسنده رأآل الباقیه این روز نوروز
انهار گردید و آن روز در آب های جایی عطر و گلاب
می بیزند . یکیش فروهر پارسیان در این روز
توصیه شده و برای سفره ازدواج شایسته است .
جشن فروردینگان به جشن اطلاع شده
است ؛ یکی جشنی است که در پنج روز آخر
سال به یاد فرهنگ های درگذشتگان انجام می
شده است . که به قول بیرونی فروردگان
حقیقی این است .
به نظر برخی داشمندان مانند بهرام فره و شی
جشن فروردین اصلا جشن دینی ایرانیان
شمالی بوده ، که مهد آئین زرتشی به شمار
می رود و بیشتر از سایر ماناطق از آداب و رسوم
روستایی متاثر است و ایرانیان شمالی این
جشن را به یاد در گذشگان خود و بنابر عقیده
به فرهنگها و نزول نخستین فروهر ، در
روزهای گاهنبار آخرین (افریشن) برگزار می
گردند و کوا به دروده ی ساسانی که به سنت
های شماری با اوستایی بیشتر علاقه داشتند ،
جشن شماری با فروبردن در ناحیه ی جنوبی ایران
زمین و قنطر و شکوه فاقه باشد .

گروه خون و RH زرقشیان

دکتر و خسروی

۱- گروه A: مردمانی نجیب، مطیع قانون، در زندگی روزمره منظم، آرام و شیک پوش ولی این گروه از نظر طفیلی کمی خود خواه هستند.

۲- گروه B: مردمانی با عاطفه، پاشتکار، اراده حساس، مسوولیت پذیر، لچ بار، وطن پرست، خواهاند اکثر مسؤولیت زندگی را خود به عهده بگیرند و کمتر به دیگران واگذار می نمایند. این گروه بیشتر در زندگانی این گروه خوبی بر اساس تحقیقات صورت گرفته به این شرح است:

۳- گروه AB: مردمانی منطقی، با اراده، راز دار، حمoush، خویشتن دار، محافظه کار، کم گذشت، سراسیرگ، حیله گر و به انسانی نمی توان دست آنها را خواهد.

۴- گروه O: مردمانی سالم و تقدیرآور، همیشه ایده آل کفرمی کنند و در روایاهای شیرین به سر می بردند و خوش دران، بحرف، جاه طبل، حسوس هستند. به ورزش، رقص و موسيقی و شعر علاقه دارند. امروزه با برسی DNA این گروه از توان زیاد و نیزیان یک فرد راتغیبین کرد و حتی می توان مشخص کرد که متعلق به کدام منطقه از جهان می باشد اما از کجا مهاجرت کرده است. در بررسی که در کرمان موقع صدور کارت شناسایی جهت افراد زرتشتی کرمانی متوجه شدیم که گروه خوبی BA مثبت در رژیسترن کرمان بیشترین گروه است و شاید فشار خوب و نیزیان در مارمی ای های عروقی که همکیشان در سنین آخر عمر گرفتار می شوند، بر این اساس باشد. بر اساس این تحقیق در از گروه B، گروه A و پس از همه گروه O در همکیشان کرمانی مشاهده شده است.

آوازترین پرندگان به مهمنای سرود بخوانی خواهیم

آمد و انقدر در سده همان سیب سرخ خوشید خواهیم داشت که به لپهای سرد و دلهمت زده خشکیده پاییزی را

هدیه کنیم، زردترین شاخه های خشکیده پاییزی را شفاف خواهیم کرد و آنقدر برای آنها غزل شفکن

می خواهیم تا از بیز هم سبزتر شوند و انقدر آتش

محبت در کوچه های بختناد آندو و کنه خواهیم

افروخت که در آنجایی جویبارهای محبت روان شوند.

ازی، روزی خواهیم آمد و در جاده های سرخ

مجبت نیز بگردیم.

روزی خواهیم آمد با سیرترين پيام و زيباترين

کلام و آنوقت انقدر ترانه خواهیم داشت تا خوش

روزی خواهیم آمد و پیامی خواهیم آورد*

ما چشمیم شیم و چکیدیم، آب شدمیم و باریدیم

آنچه کنم و مهر در دستانت آمدی و پیام را به -

روان گشتم، دریا شنید و تن همان را به صخره

های سخت ساحل خراشیدیم، بهلار شدمیم و

غنجه های گشود را به افسوس خنده گشودیم و

کوله برایمان را هر چه توائیستیم از گل های سرخ

می باییزیم، به آسمان بیکران و به گذر زمان خیره

شیدیم ما قصه روش خورشید را قصه زیبای ماه

را و قصه سبز جوانه را به ایاران سپردیم تا آن را

همه جا پخش کند.

این اولین کلامی بود که در خاطرات نقش بست و آنقدر خوش قول بودی که به عهدت وفاکنی ... تو آمدی با کلامی به سبزی بمهار و غنچه های صمیمیت و مهر در دستانت آمدی و پیام را به - همراه کردی، آئی آسمان را و سخنی زین را به شهادت گرفتیم و به راه افتخاری به دندانی بی پاییزی، به آسمان بیکران و به گذر زمان خیره شدیم ما قصه روش خورشید را قصه زیبای ماه را و قصه سبز جوانه را به ایاران سپردیم تا آن را کلام و آنوقت انقدر ترانه خواهیم داشت تا خوش

چشمواره تهبا محل تماشی چند فیلم نیست.

سیمرغ بلوین بر شانه افرادی از آهالی سینما فرود می آید. ما سمل امروز و افرادی از نسل

بیرون را که با قفل مشترک یعنی هنرمند بودن، در کنار یکدیگر قرار می گیرند، گرامی

می داریم، جه آن هایی که سیمرغ می گیرند و

چه آنان نیز گفتوگوهای زنده ای از شان هنری و

حرفه ای شان کنم نمی کند. در طول این دو روز

هر کسی به کاری مشغول بود، عده ای فیلم

می دیدند، عده ای در بازار غرفه داشتند،

عده ای شنید و دیدن و سر انجام جشنواره

ششواره تهبا محل تماشی چند فیلم نیست.

بیست نیز مانند دوره گذشته ساح مراسم

هر چند کوتاه و مختصر چند فیلم از پیشین فیلم

های این دوره که در حال حاضر در اکران سینما

نمی بینیم از سه سینماگر ایرانی که در این دوره با

مور بر آثارشان از آنقدر فردانی شد و در مراسم

پایانی نیز اهدای جایزه ویژه ای به داریوش

خنجری فیلمبردار ایرانی مقام اروپا که با اثراورزی

نوعی نام ایرانی را در جهان اند اوازه کرد،

اطرافش تلاش ای از دنیا دنیا خوبی باقی بماند

و زادگاه حمله اخلاقی داستان فیلم ایست و

هم قبیل از فیلمبرداری برای جذب بازیگر نقش

چشمواره بیست تمام شد، هر چند که این تازه

سینما: یک دنیا حرف

اصلی در چند نسخه به چاپ رسید تا این که

سراجام دفتر ۱۵ ساله حمید علیدوستی،

سر برای تهم فوتبال پیکان که اتفاق نام شخصیت

می آورند، می خنندند، می رقصند

کار حسن محظوظ، مهتاب نصیر پور و میلان

اویدیهشت گان است، جشن

بلورین نشی اول به ترانه علی دلدوستی، سیمیر

پاریکر نشی اول به ترانه علی دلدوستی، سیمیر

